

Rapport

h2>Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Kennemerland:

hem in de periode van april 2005 tot en met mei 2005 onheus heeft bejegend door hem in genoemde korte periode vaak te controleren en hem op 5 april 2005, 16 april 2005, 3 mei 2005 en 16 mei 2005 te bekeuren wegens een vermeende verkeersovertreding, terwijl de betreffende beschikkingen achteraf door de kantonrechter zijn vernietigd;

in genoemde periode een regionale aandachtsvestiging op zijn persoon heeft gesteld.

Beoordeling

Algemeen

1. In de periode van april 2005 tot en met mei 2005 hielden politieambtenaren van het politiekorps Kennemerland verzoeker diverse keren aan of staande in zijn auto. Verzoeker kreeg hierbij drie keer een bekeuring en één keer een proces-verbaal uitgereikt. Het betreft de volgende situaties. Op 5 april 2005 kreeg verzoeker een bekeuring door politieambtenaren K. en R. uitgereikt wegens "ruiten voorzien van uitzicht belemmerende voorwerpen". Op 16 april 2005 werd verzoeker door politieambtenaar S. of B. bekeurd wegens "het gebruik van een mobiele telefoon tijdens het rijden". Op 3 mei 2005 werd door politieambtenaren B. en K. proces-verbaal tegen verzoeker opgemaakt wegens overtreding van artikel 5 Wegenverkeerswet 1994 (zie Achtergrond, onder 1.). Verzoeker kreeg hiervoor later een transactievoorstel toegestuurd. Ten slotte werd verzoeker op 16 mei 2005 door politieambtenaren Be en V. bekeurd wegens "geen richting aangeven bij wisselen rijstrook".

2. Verzoeker was het met al deze bekeuringen niet eens. Hij ging in beroep bij de officier van justitie en vervolgens bij de kantonrechter. Bij uitspraken van 10 november 2005, 9 februari 2006 en 30 maart 2006 vernietigde de kantonrechter de betreffende beschikkingen omdat niet was komen vast te staan dat de gedraging is begaan. Het transactievoorstel dat verzoeker ontving wegens overtreding van artikel 5 WVV betaalde hij niet. Hij liet de zaak voor de rechter komen. Ten aanzien hiervan sprak de rechter hem bij uitspraak van 4 juli 2006 vrij.

3. Op 18 april 2005 werd verzoeker aangehouden wegens bedreiging en achtervolging van politieambtenaar K. op 18 april 2005, die hiervan aangifte had gedaan. Tegen verzoeker werd geen strafvervolging ingesteld.

4. Verzoeker diende gedurende de periode april 2005 tot en met juli 2006 diverse klachten in bij de politie Kennemerland over bovengenoemde incidenten en aan die incidenten gerelateerde gedragingen van de politie. De korpsbeheerder deed de klachten af bij

beslissingen van 13 juni 2005, 1 juni 2006, 10 augustus 2006 en 8 februari 2007. Uit de interne klachtbehandeling van verzoekers klacht over zijn aanhouding op 16 mei 2005 bleek dat de politie een regionale aandachtsvestiging op verzoeker had gesteld. Verder bleek dat verzoeker bij laatstgenoemde situatie door minimaal vier politieauto's was achtervolgd, klemgereden en uiteindelijk aangehouden.

5. Verzoeker wendde zich op 22 juli 2007 tot de Nationale ombudsman. Hij kwam hiermee terug op de klachten die hij eerder bij onder andere brieven van 4 oktober 2005, 2 april 2006, 18 april 2006, 29 april 2006 en 30 mei 2007 bij de Nationale ombudsman had ingediend, maar waarvan de behandeling was opgeschort wegens diverse lopende procedures, onder meer naar aanleiding van klachten die verzoeker intern had voorgelegd, diverse aangiftes die verzoeker tegen de betrokken politieambtenaren had gedaan en beklagprocedures die verzoeker bij het gerechtshof had ingesteld tegen het seponeren van deze aangiftes. Op 26 juni 2008 opende de Nationale ombudsman het onderzoek.

I. Ten aanzien van de onheuse bejegening (te weten de frequentie van de controles en de opmerkingen)

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de politie hem in de periode van april 2005 tot en met mei 2005 onheus heeft bejegend door hem in genoemde korte periode vaak te controleren en hem op 5 april 2005, 16 april 2005, 3 mei 2005 en 16 mei 2005 te bekeuren wegens een vermeende verkeersovertreding. Verzoeker geeft in dit verband aan dat de betrokken politieambtenaren bij die controles gezocht hebben naar iets waarvoor zij hem konden bekeuren, en opmerkingen hebben gemaakt of handelingen hebben verricht om hem te pesten of die door hem als pesterij zijn gevoeld. Volgens verzoeker achtervolgden de betrokken politieambtenaren hem en hielden zij hem staande of aan alleen maar om hem te pesten en te intimideren. Verzoeker stelt verder dat zij in die situaties op allerlei manieren zijn auto doorzochten naar gebreken of andere overtredingen waaraan hij zich schuldig zou hebben gemaakt. Uiteindelijk kreeg hij dan een bekeuring voor iets onbenulligs wat hij ook nog eens niet had gedaan, zo stelt verzoeker. De beschikkingen die hij daarbij ontving zijn achteraf door de kantonrechter vernietigd. Het feit dat de kantonrechter hem in alle gevallen in het gelijk stelde, toont volgens hem aan dat de politie hem heeft gepest. Verzoeker geeft tenslotte aan dat hij dit pesten tevens door middel van geluidopnames van gesprekken verder kan aantonen. Hij leverde die geluidopnames middels een cd (zie onder I.8).

Ten aanzien van de frequentie van de controles

2. De korpsbeheerder liet in het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman weten de klacht ongegrond te achten. Uit de gegevens van het bedrijfsprocessensysteem (BPS) blijkt volgens hem dat er in de periode april/mei 2005 diverse mutaties zijn gemaakt

waaruit blijkt dat verzoeker zich in deze periode opvallend heeft gedragen en dat hij door dit opvallende gedrag (in deze periode) veelvuldig met de politie in aanraking is geweest. Verzoeker heeft in deze periode ook een politieambtenaar na diensttijd achtervolgd en heeft zich zodanig gedragen dat de betreffende politieambtenaar zich bedreigd voelde en aangifte heeft gedaan tegen verzoeker, aldus de korpsbeheerder. Ten aanzien van verzoekers stelling dat het opvallend is dat de bekeuringen die hij heeft gekregen op 5 april, 16 april, 3 mei en 17 mei 2005 (16 mei; N.o.) wegens vermeende verkeersovertredingen zijn vernietigd, liet de korpsbeheerder weten hier geen oordeel over te kunnen geven. Het is volgens hem aan de officier van justitie om een uitspraak te doen over de rechtmatigheid.

3. De beslissing van 10 augustus 2006 van de korpsbeheerder op verzoekers klacht over de aanhouding op 16 mei 2005 vermeldt het volgende, voor zover van belang:

"...Ik bied u mijn excuses aan met betrekking tot hetgeen in deze geheel niet nodig was qua politieoptreden, dan wel disproportioneel was. (Dit betreft de wijze van aanhouding door achtervolging en klemrijden door politieauto's; N.o.) (...) Tot slot wil ik de volgende opmerking maken, Het feit dat ik klachtonderdeel 1 (disproportioneel optreden; N.o.) gedeeltelijk gegrond acht kan de indruk wekken dat u, met name in de nachtelijke uren, als bestuurder van een voertuig, niet meer door meerdere eenheden van mijn korps gecontroleerd mag worden. Dit is echter niet de strekking ervan. Wel dient er "rechtmatig" en "behoorlijk" te worden opgetreden door medewerkers van mijn korps, waarbij het onderwerp "proportionaliteit" en "subsidiariteit" een belangrijke rol spelen. Hoewel van medewerkers van mijn korps verwacht mag worden dat zij professioneel optreden, verwacht ik ook van u dat u bij rechtmatige controles gedrag vertoont zoals dat bij de burgerij als "normaal" kan worden beschouwd, zodat escalaties in de toekomst vermeden kunnen worden en ik wil afsluiten met de volgende te overdenken open vraag: "Hoe komt het dat u, ten aanzien van klachtbehandelingen binnen mijn korps, nagenoeg de enige bent die dit soort zaken overkomt?..."

4. De brief van 12 juni 2006 van de regionale klachtcoördinator vermeldt het volgende, voor zover van belang:

"...Je mag van mij rijden in wat voor soort auto dan ook, doch ik blijf erbij dat die donkere Mercedes dusdanig opviel dat hij voor herhaalde malen controle in aanmerking kwam. Het feit dat je nu in een andere auto rijdt heeft er kennelijk toe bij gedragen dat je de laatste tijd niet of nauwelijks meer gecontroleerd bent. Die Mercedes was dan dus wel van grote invloed op het gecontroleerd worden. (...) Met betrekking tot jouw houding tegenover de politie ben ik nog steeds van mening dat deze bij de politiemensen iets "aparts" opwekt. Jij provoceert de politie enigszins en lokt daarmee als het ware een verdere actie uit. Dit is niet verboden, doch je moet dan ook niet raar staan te kijken dat dit uiteindelijk in je eigen nadeel werkt. Ik ben nog steeds van mening dat escalaties ontstaan als gevolg van jouw houding en gedrag. (...) Om die reden heb ik je ook weleens uitgenodigd om een met je

vader of een andere voor jou bekende persoon langs te komen om over de zaken te bespreken. ..."

5. De mutatie van 16 april 2005 vermeldt het volgende, voor zover van belang:

"...E. (verzoeker; N.o.) komt in het BPS meerdere malen voor in verband met zijn recalcitrante en hoogst irritante gedrag. ..."

Ten aanzien van de opmerkingen

6. Het verslag van de hoorzitting bij de Commissie voor Politieklachten politieregio Kennemerland (hierna: de klachtencommissie) inzake verzoekers klacht over de aanhouding op 16 mei 2005 vermeldt het volgende, voor zover van belang:

"...De voorzitter merkt op dat de heer H. (één van de betrokken politieambtenaren bij de aanhouding op 16 mei 2005;N.o.) foto's maakte. De voorzitter vraagt wat hem daartoe bracht. De heer H. antwoordt dat hij aan klager duidelijk wilde maken hoe onplezierig het is om ongewild gefotografeerd te worden. Hij maakte foto's van klager zelf. De heer H. voegt hieraan toe dat dit blijkbaar heeft gewerkt want na die tijd is er geen aanleiding meer geweest om klager te volgen. ..."

7. De mutatie van 16 mei 2005 vermeldt het volgende, voor zover van belang:

"...Het was rapporteurs bekend uit briefingen dat hij collega' s zowel in diensttijd als in privé-tijd lastig valt. (...) Op het plein heeft E. zijn auto geparkeerd en sprak hij rapporteurs aan, waarna hij met zijn telefoon en later met een videocamera foto's van rapporteurs ging maken. Van E. zijn ook een aantal prachtige foto's gemaakt. ... "

8. Verzoeker verstrekke de Nationale ombudsman in het kader van zijn onderzoek een cd met daarop een aantal geluidsfragmenten van de betreffende incidenten. Op een aantal van die geluidsfragmenten is te horen hoe de betrokken politieambtenaren op vrij rustige wijze tegen verzoeker praten, die zelf vrij opgewonden overkomt. Op tenminste één van de geluidsfragmenten is te horen dat de betrokken politieambtenaren foto's hebben genomen van verzoeker en daarbij opmerkingen hebben geplaatst als "dit is een mooie foto", "nu eventjes de oren", "grote neus, wil ik ook wel op de foto" en meer van dien aard. (zie Achtergrond, onder 2.)

Beoordeling

9. Verzoeker heeft geklaagd over de onheuse bejegening door betrokken politieambtenaren, omdat deze hem in een korte periode diverse keren hebben aan- en staande gehouden en daarbij hebben gezocht naar iets waarvoor zij hem konden bekeuren, en opmerkingen hebben gemaakt of handelingen verricht om hem te pesten of die door hem als pesterij zijn gevoeld.

10. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen. Dit betekent onder meer dat bestuursorganen handelingen achterwege moeten laten die in het algemeen als onfatsoenlijk worden ervaren. Onder het begrip handelen valt onder andere het doen of laten van feitelijke handelingen, het uitspreken of juist achterwege laten van bepaalde opmerkingen en het aannemen of achterwege laten van een bepaalde houding.

Ten aanzien van de opmerkingen

11. Ten aanzien van de opmerkingen van de politieambtenaren overweegt de Nationale ombudsman het volgende. Hoewel het gedrag van verzoeker niet ter beoordeling van de Nationale ombudsman is, is het voor de Nationale ombudsman voldoende aannemelijk geworden dat het gedrag van verzoeker in ieder geval reacties ontlokte bij de politie of heeft bijgedragen aan een bepaalde houding van de betrokken politieambtenaren ten opzichte van zijn persoon. In dit geval komt de Nationale ombudsman op basis van de mutatie van 16 mei 2005, een geluidsfragment op de door verzoeker aangeleverde cd en de interne beoordeling door de korpsbeheerder van verzoekers klacht over zijn aanhouding op 16 mei 2005, tot de conclusie dat de betrokken politieambtenaren bij tenminste deze aanhouding foto's van verzoeker hebben gemaakt en daarbij opmerkingen hebben geplaatst als "dit is een mooie foto", "nu eventjes de oren", "grote neus, wil ik ook wel op de foto" of opmerkingen van dien aard. Verder staat vast dat verzoeker bij dit incident door minimaal vier politieauto's is achtervolgd, klemgereden en aangehouden. Door de korpsbeheerder was in de interne klachtbehandeling reeds vastgesteld dat hierbij door de politie disproportioneel was opgetreden. Het is de Nationale ombudsman hierdoor voldoende aannemelijk geworden dat politieambtenaren bij dit incident de intentie hadden verzoeker te treiteren of te intimideren. Een politieambtenaar past een professionele benadering, ook indien het gedrag van de burger mogelijk gericht is op het ontlokken van irritatie of een soortgelijke reactie. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het ongepast is dat betrokken politieambtenaren bij deze aanhouding hebben gehandeld zoals zij hebben gedaan. Door uit hun professionele rol te vallen hebben betrokken politieambtenaren naar het oordeel van de Nationale ombudsman gehandeld in strijd met het vereiste van een correcte bejegening.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Ten aanzien van de frequentie van de controles

12. Het gevoel gepest te zijn is naar het oordeel van de Nationale ombudsman een subjectief gevoel dat moeilijk gedragen kan worden door feiten en omstandigheden. In dit geval is de Nationale ombudsman het allereerst met de korpsbeheerder eens dat de vraag of verzoeker (on)terecht de bekeuringen heeft gekregen, alleen ter beoordeling is van de officier van justitie en vervolgens aan de rechter. In dit geval heeft de rechter tot viermaal toe geoordeeld dat verzoeker ten onrechte een bekeuring dan wel een proces-verbaal

heeft gekregen. De Nationale ombudsman gaat hier dan ook van uit. De Nationale ombudsman overweegt ten aanzien van het vele controleren van verzoeker verder als volgt. Gelet op de korte periode waarin verzoeker diverse keren is aan- of staande gehouden en bekeurd, in combinatie met de rechterlijke uitspraken, die in verzoekers voordeel waren, kan de Nationale ombudsman zich wel voorstellen dat er een situatie ontstond waarbij door verzoeker vraagtekens werden gezet bij het handelen van de politie. De vraag is of dit voldoende is om vast te stellen dat de betrokken politieambtenaren de intentie hadden om hem te pesten door hem te controleren en daarbij bekeuringen uit te schrijven. Bij het in het bovenstaande besproken incident - de aanhouding op 16 mei 2005 - is het wat betreft de Nationale ombudsman voldoende aannemelijk geworden dat de betrokken politieambtenaren in die situatie door hun handelen concreet hebben bijgedragen aan het gevoel van verzoeker dat hij gepest werd en dat dit gevoel dus objectief gedragen wordt door de feiten en omstandigheden. In zoverre is de Nationale ombudsman dan ook van oordeel dat in dat geval is gehandeld in strijd met het vereiste van correcte bejegening.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Hoewel de Nationale ombudsman zich ook ten aanzien van de overige controles die in die periode plaatsvonden kan voorstellen dat door verzoeker vraagtekens werden gezet bij het handelen van de politie, heeft de Nationale ombudsman niet van feiten of omstandigheden vernomen om vast te kunnen stellen dat de betrokken politieambtenaren ook bij die controles de intentie hadden om verzoeker te pesten. De Nationale ombudsman neemt hierbij ook in overweging dat de controles door verschillende politieambtenaren zijn verricht en de bekeuringen door verschillende politieambtenaren zijn uitgereikt. Al met al zijn er geen feiten of omstandigheden op grond waarvan aan verzoekers stelling dat hij door middel van die controles gepest werd, meer waarde moet worden gehecht. In zoverre onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel over de gedraging.

II. Ten aanzien van de aandachtsvestiging

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er ook over dat het regionale politiekorps Kennemerland in genoemde periode een regionale aandachtsvestiging op zijn persoon heeft gesteld. Hij kwam hier achter bij de behandeling van zijn klacht van 17 mei 2005 over zijn aanhouding op 16 mei 2005.

2. Ook deze klacht achtte de korpsbeheerder ongegrond. De korpsbeheerder lichtte toe dat naar aanleiding van de eerder genoemde achtervolging van de politieambtenaar na diensttijd, in combinatie met eerdere voorvallen, een mutatie is opgemaakt waarbij andere politiecollega's opmerkelijk zijn gemaakt op verzoeker. Dit is de zogenoemde

aandachtsvestiging. Deze aandachtsvestigingen worden soms ook gemeld in de briefing van de basisteams, aldus de korpsbeheerder. Desgevraagd liet de korpsbeheerder verder weten dat iedere politieambtenaar die mutaties in het bedrijfsprocessensysteem (BPS) kan invoeren ook de mogelijkheid heeft om een regionale aandachtsvestiging te maken. Het doel is de overige politiecollega's opmerkzaam te maken op bepaalde personen in de regio. Dit is een landelijke werkwijze, aldus de korpsbeheerder. Ten aanzien van de vraag van de Nationale ombudsman of er thans nog een aandachtsvestiging op verzoeker was gesteld, lichtte de korpsbeheerder verder toe dat deze mutaties/aandachtsvestigingen niet aan een bepaalde periode zijn gebonden. Uit navraag bij andere korpsen blijkt volgens hem dat dit ook het geval is in andere korpsen. Door de landelijke implementatie van de basisvoorziening handhaving (de opvolger van het BPS) en de nieuwe Wet politiegegevens zal de wettelijke schoning van toepassing zijn op deze mutaties. De in het verleden opgemaakte mutaties/aandachtsvestigingen zijn nog steeds in het BPS zichtbaar, aldus de korpsbeheerder.

3. De korpsbeheerder voegde bij zijn standpunt 25 mutatierapporten van het regionale politiekorps Kennemerland die betrekking hebben op voorvallen waarbij verzoeker betrokken was. Deze mutaties bestrijken de periode van 5 april 2005 tot 16 mei 2005 en maken melding van staande- en aanhoudingen van verzoeker op 5 april 2005, 8 april 2005 en 16 mei 2005. Een aantal mutaties hebben verder betrekking op onder andere het volgende: het door verzoeker rondrijden in zijn Mercedes in Zandvoort (15 en 29 april 2005, 15 en 16 mei 2005), een alcoholcontrole (16 april 2005), het achtervolgen van politieambtenaar K. (18 april 2005) en de aangifte hiervan tegen verzoeker door politieambtenaar K. (19 april 2005). De mutaties maken verder melding van de volgende incidenten met betrekking tot verzoeker: recalcitrant en hoogst irritant gedrag van verzoeker, het door verzoeker maken van foto's van politieambtenaren bij snelheidscontroles, het door verzoeker indienen van vele klachten tegen diverse politieambtenaren, het aantreffen van kogelwerende vesten in de kofferbak van verzoekers auto, het door verzoeker zich kenbaar maken als een politieambtenaar met bijbehorende foto's, waarbij hij gekleed zou zijn in een politie-uniform en een het daarbij behorende vuurwapen zou vasthouden en de aangifte van een politieambtenaar tegen verzoeker wegens het hinderlijk volgen en bedreigen van zijn persoon.

4. Het proces-verbaal van aangifte van 19 april 2005 van politieambtenaar K. tegen verzoeker wegens bedreiging vermeldt het volgende, voor zover van belang:

"...Naar aanleiding van het gedrag van E. gedurende deze bekeuringsituatie hebben collega R. en ik het bedrijfsprocessen-systeem van regiopolitie Kennemerland geraadpleegd. Hieruit bleek dat E. veelvuldig in het bedrijfsprocessensysteem voorkomt. (...) Gezien het kennelijk onberekenbare gedrag van E. en de hierboven beschreven mutaties is er met betrekking tot E. een aandachtsvestiging gemaakt voor de collega's in Kennemer-Zuid."

5. Het verslag van de hoorzitting bij de klachtencommissie op 13 april 2006 over verzoekers klacht van 17 mei 2005 vermeldt het volgende, voor zover van belang:

"...De voorzitter vraagt of het gebruikelijk is dat opvallend rijgedrag aanleiding is tot een aandachtsvestiging en of er aanleiding was om de auto gedurende enige tijd te volgen. De heer B. antwoordt op beide vragen bevestigend. Klager veranderde constant van rijstrook en veranderde voortdurend van snelheid. (...) Van commissiezijde wordt gevraagd of iemand na een aandachtsvestiging altijd gevolgd wordt. De heer B. antwoordt dat dit van de omstandigheden afhangt. Aanleiding was de aandachtsvestiging en het rijgedrag van klager. (...) Deze (de heer H.) merkt op dat klager bekend staat als een politiepester. (...) De heer H. antwoordt dat klager geen standaardburger is maar iemand die politiemensen stoort in hun werk. (...) Klager heeft ook eerder in IJ. op de briefing gestaan. Hij is dus wel bekend. (...) De voorzitter vraagt of een aandachtsvestiging in een briefing vaker voorkomt. De heer V. antwoordt dat dit geregeld gebeurt, bijvoorbeeld met mensen die als vuurwapengevaarlijk bekend staan. Van commissiezijde wordt gevraagd of van verkeersgevaarlijk rijgedrag ook bij eerdere bekeuringen is gebleken. De heer V. antwoordt bevestigend. (...) De heer M. merkt op dat een aandachtsvestiging lokaal, districtelijk of regionaal kan zijn. In dit geval was deze regionaal, dan is er dus echt wat aan de hand. (...) Van commissiezijde wordt gevraagd hoe lang een aandachtsvestiging loopt. De heer R. antwoordt dat de zogenaamde HKS-code bepalend is. Er bestaat een landelijke signalering, waarin klager ook bekend is. Regionaal wordt iemand actueel op het moment dat hij weer "in het licht" komt. Er wordt dan gezocht naar de achtergrond van het incident. Als het gebeuren afzwakt komt de aandachtsvestiging niet meer terug. In principe wordt een aandachtsvestiging maximaal 1,5 week op de briefings besproken, soms echter slechts twee dagen. Desgevraagd antwoordt de heer R. dat hij de briefing heeft gedaan op districtsniveau. (...) Van commissiezijde wordt gevraagd of de intentie is geweest om de maximale aandacht op bezwaarde te vestigen om hem even duidelijk te maken wat er met hem aan de hand is. De heer R. antwoordt dat de politie niet confronterend werkt. Zij neemt een afwachtende houding aan, maar neemt wel zelf initiatieven. Identiteitscontroles en dergelijke gaan bij iedereen op dezelfde manier. ..."

Beoordeling

6. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Echter, niet iedere schijn kan een beroep op vrees voor partijdigheid rechtvaardigen: de schijn moet objectief gerechtvaardigd zijn. Het vereiste van onpartijdigheid staat er niet aan in de weg dat een bestuursorgaan een waarderend oordeel uitspreekt, mits dit voldoende door de feiten wordt geschraagd.

7. Artikel 2 Politiewet 1993 bepaalt onder meer dat de politie tot taak heeft te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde (zie Achtergrond, onder 3.). Daaronder

valt handhaving van de openbare orde en strafrechtelijke handhaving. Artikel 2, eerste lid Modelreglement Aandachtsvestigingen bepaalt onder meer dat het politieregister Aandachtsvestigingen tot doel heeft de informatievoorziening in het kader van de uitvoering van de Politiewet 1993 binnen het korps mogelijk te maken voor zover het betreft de voorkoming van strafbare feiten en de voorkoming en bestrijding van verstoringen van de openbare orde (zie Achtergrond, onder 4.).

8. Gelet op het bovenstaande acht de Nationale ombudsman de tijdens de hoorzitting van de klachtencommissie door de politie gegeven verklaring dat verzoekers rijgedrag aanleiding was voor de aandachtsvestiging niet afdoende. De korpsbeheerder lichtte tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman toe dat naar aanleiding van de eerder genoemde achtervolging van de politieambtenaar na diensttijd, in combinatie met eerdere voorvallen, een mutatie is opgemaakt waarbij andere politiecollega's opmerkelijk zijn gemaakt op verzoeker. De Nationale ombudsman concludeert op grond van de hiervoor onder II.3. en 4. opgenomen informatie dat verzoeker in de betreffende periode inderdaad vaak in aanraking is geweest met de politie en zich daarbij op een dusdanige manier heeft gedragen die op zijn minst reactie van de betrokken politieambtenaren oproept en aanleiding gaf om hierover melding te maken in het mutatiesysteem. Een en ander is ook al vastgesteld onder I. 11. De vraag is of verzoeker hierbij de grenzen van het toelaatbare heeft opgezocht en of hij die in een aantal gevallen heeft overschreden in de zin van verstoring van de openbare orde als van het plegen van strafbare feiten. Hoewel hiervan volgens de Nationale ombudsman in strikte zin geen sprake is, heeft verzoeker zichzelf met zijn gedrag wel in een positie geplaatst waarin hij de nodige aandacht van de politie over zich afriep. De Nationale ombudsman maakt uit de inhoud van de verstrekte mutaties op dat de politieambtenaren hun collega's op de hoogte hebben willen stellen van het gedrag van verzoeker bij een eventuele aanhouding. In combinatie met de door een politieambtenaar jegens verzoeker gedane aangifte wegens bedreiging en achtervolging, acht de Nationale ombudsman het niet onbehoorlijk dat het regionale politiekorps Kennemerland een regionale aandachtsvestiging op verzoeker heeft gesteld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Slotbeschouwing

In een korte periode werd verzoeker als bestuurder van zijn auto diverse keren gecontroleerd en ook een aantal keren bekeurd. Omdat verzoeker het niet eens was met deze bekeuringen en hij door de rechter ook in het gelijk gesteld werd, kreeg hij het gevoel dat de politie hem aan het treiteren was. De politie aan de andere kant meende dat verzoeker gedrag vertoonde dat te bestempelen was als "politiepesterij". Hoewel de Nationale ombudsman zich kan voorstellen dat de politie in de praktijk te maken krijgt met gedrag van burgers die een bepaalde reactie en zelfs irritatie kan ontlokken, is hij van oordeel dat de reactie en het handelen van de politie moet passen binnen de normen van

professionaliteit en correcte bejegening. In dit geval kan de Nationale ombudsman zich alles overziend niet aan de indruk onttrekken dat de betrokken politieambtenaren wat dat betreft de grenzen hebben overschreden.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Kennemerland is:

gegrond ten aanzien van de onheuse bejegening voor wat betreft het plaatsen van opmerkingen wegens schending van het vereiste van correcte bejegening;

gegrond ten aanzien van de onheuse bejegening wat betreft de controle op 16 mei 2005 wegens schending van het vereiste van correcte bejegening;

niet gegrond ten aanzien van de regionale aandachtsvestiging.

Ten aanzien van de klacht over de overige controles met de intentie om te pesten onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Onderzoek

Op 22 juli 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer E. te V., met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Kennemerland. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het politiekorps Kennemerland, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het politiekorps Kennemerland verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren.

Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Kennemerland en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Het verzoekschrift van verzoeker van 22 juli 2007, met diverse bijlagen.

Het interne klachtdossier van de politie Kennemerland met daarin de correspondentie over de diverse klachten die verzoeker in de periode april 2005 tot en met juli 2006 had ingediend.

Het standpunt van de korpsbeheerder van 4 september 2008.

Mutaties uit het bedrijfsprocessensysteem uit de periode 5 april 2005 tot 14 februari 2007.

Cd-rom van verzoeker met geluidsfragmenten.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wegenverkeerswet 1994

Artikel 5

“Het is een ieder verboden zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt of dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd.”

2. Geluidsfragment op door verzoeker aangeleverde cd

p = politieambtenaar v = verzoeker

"

p: "Echt een mooie foto"

v: "nou mooi, heeft u dat"

p: "mooie auto, mooi kenteken"

v: "wilt u die bestanden wissen?"

p: "even kijken, dit is ook een mooie foto dit. Je hebt hele mooie oren, die staan ook op de foto. Kijk zo ja, heel mooi. Ja een hele mooie foto zo. Van de andere kant ook een mooie foto maken, ja, zo, even hier kijken, even inzoomen..."

v: "mag ik uw naam weten?"

p: "ja zo is het mooi"

v: "sjongejonge, kappen nou, wat willen jullie eigenlijk van mij?"

p: "kijk dit is nu een mooie foto".."

v: "jongens jullie storen me. Mag ik je naam weten? Mag ik je legitimatie zien?"

(...)

p: "beetje grote neus, die wil ik er ook wel op hebben.."

v: "ik zal je sterker vertellen, morgen hebben jullie allemaal een klacht aan je broek hangen. Ik geef het door aan de klachtencoördinator! "

p: "alleen de voorkant van de auto nog, leuk voor mijn verzameling..."

(...)"

3. Politiewet

Artikel 2

"De politie heeft tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegde gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven."

3. Modelreglement Aandachtsvestigingen (Stcrt. 1994, 78 en 2002, 243)

Artikel 2, eerste lid

"Het register heeft tot doel de informatievoorziening in het kader van de uitvoering van artikel 2 van de Politiewet 1993 binnen het korps mogelijk te maken voor zover het betreft:

- a. de opsporing en aanhouding van personen die als verdachte betrokken zijn of zijn geweest bij strafbare feiten;
- b. de voorkoming van strafbare feiten waarbij personen naar redelijkerwijs kan worden vermoed als verdachte betrokken zullen zijn;

- c. de voorkoming en bestrijding van verstoringen van de openbare orde;
- d. het verlenen van hulp aan personen waarvan aan de hand van gebeurtenissen gebleken is, dan wel te voorzien is, dat de noodzaak zich hiertoe zal voordoen."